

РЕЗЮМЕ НА ГОРСКОСТОПАНСКИ ПЛАН НА ТП „ДЛС РОПОТАМО“

2022 година

1. Име и местонахождение на Държавното ловно стопанство

Държавното ловно стопанство „Ропотамо“ носи името си от името на река Ропотамо, която преминава през цялата му територия.

Територията на ловното стопанство е разположена в източната част на Бургаска област.

На север граничи с ТП „ДГС Бургас“, на изток – с Резерват „Ропотамо“ и Черноморското крайбрежие, на югоизток - с ТП „ДГС Царево“ и на юг и запад с ТП „ДГС Ново Паничарево“.

Териториалният обхват на ТП „ДЛС Ропотамо“ обхваща горски територии в землища на общините Бургас, Приморско и Созопол, съответно:

Община Бургас: части на землищата с. Маринка и с. Извор.

Община Приморско: части на землищата гр. Приморско и селата Веселие, Ново Паничарево, Писменово и Ясна поляна.

Община Созопол: части на землищата гр. Созопол и селата Зидарово, Индже войвода, Крушевец, Равадиново, Равна гора и Росен.

2. Физикогеографска характеристика. Хидроложки условия

2.1. Географско положение

Територията на ДЛС „Ропотамо“ обхваща най-северните разклонения на Странджа, които са предимно с равнинно-хълмист характер и крайморското възвишение „Медни рид“.

Горите на стопанството представляват няколко големи комплекси гора сред които има разпръснати гори земеделски земи. Високата лесистост на територията и смесването на държавните с общинските и частни гори, както и наличието на големи площи защитени територии не дават възможност да се отличава с някаква фигура. В най-общи линии наподобяват формата на правоъгълник с приблизителни размери в двете посоки ”изток-запад”-15 км и ”север-юг” – 30 км, разположени изцяло западно на гр. Приморско и гр. Созопол.

2.2. Релеф

Общата територия в обхвата на ТП „ДЛС Ропотамо“ има хълмист и равнинно-хълмист релеф. В хълмистата част, теренът е прорязан от дълбоки долове и широко разлати била, които на места са снижени под формата на седловини и малки плата.

Голяма част тези била са заоблени, полегати и разлати в средните си и долни части и със стръмни склонове край водните течения.

В равнинната си част край водните течения се оформят влажни зони, особено характерна с лонгозната си растителност е тази край устието на река Ропотамо.

Преобладават сенчестите изложения – 58,3% от дървопроизводителната площ на инвентаризираните територии, което е предпоставка за формиране на повече свежи и свежи до влажни месторастения.

По отношение на наклоните преобладават полегатите - 41,8 % , следват наклонените – 36,2 % и равните – 19,2 % терени, което е предпоставка за задържане на почвената влага и формиране на средно дълбоки и дълбоки почви. Стръмните терени са едва 2,8 % - на припечни изложения, където по-бързо се оттичат повърхностните води, които недостатъчно проникват в почвата и месторастенията са сухи и бедни с изредени насаждения. Преобладаващата надморска височина на която са разположени горските комплекси е до 100 м (75,2 %), а тези над 250 м са само 3,9 ха. Тези особености на релефа се отразяват върху разпределението на светлината, топлината, влагата, богатството на почвата и други екологични фактори, а от там и на формирането на различните типове горски месторастения.

2.3. Хидрография и хидроложки условия

Водните течения в района на стопанството се характеризират със здрави легла и брегове и нямат пороен характер, но общо взето са лишени от постоянен и изобилен воден отток.

Равнинно-хълмистият релеф на територията на ДЛС "Ропотамо" и влиянието на Черноморието, обуславят режима на водните течения - голям зимен и малък летен отток, вследствие на по-големи зимни и по-слаби летни валежи.

Съвременните отложения са представени от алувиалните наноси от пясъци, чакъли и глини, като изграждат терасите на реките Ропотамо и Дяволска. Това са и най-дългите и пълноводни реки на територията на стопанството.

Река Ропотамо извира под името Церовска река на около 300 м от североизточното подножие на Странджанския рид Босна. Тя тече главно на североизток през Румелийския сектор на Черноморската депресия, като образува големи меандри. Долината и в Страджа е дълбока, тясна и гориста.

При село Ново Паничарево, реката започва да тече в източна посока, в плитка и широка долина. В тази си част, в миналото е била известна като река Крива Круша. Река Ропотамо навлиза в тесен пролом между Бакарлъка (Медни Рид) и Узунджа баир, като на изток от Медни рид реката отново навлиза в широка, заблатена долина и се влива в Черно море. Устието на река Ропотамо е много живописно и е международен туристически обект.

- **Росенска река** - Най-големия приток на р. Ропотамо е Росенската река (Мехмеченската река или Цера), извираща от Медни рид над с. Росен.

- **Церовска река** - в долното си течение Церовска река носи името река Ропотамо, която се влива в Черно море.

Изворска река - протича през село Извор от където идва името и. Влива се в езерото Мандра.

3. Геоложки строеж и петрографски състав

Основно разпространение имат андезитите и андезитовите туфи с горнокредна възраст. Ценоманът има по ограничено разпространение. Той е представен от ръждиви пясъчници, които в прясно отломени повърхности са сиви. Най-рядко се срещат тъмни глинести и глинесто мергелни лиски, които се сменят с тънкослойни пясъчници.

Скалите в района на стопанството са с различна степен на изветряемост и напуканост. Обикновено върху андезитите се формират богати, но тежки и плътни по своя строеж почви, на които прехода от активната част на почвения профил към основната скала е твърде рязък. В лесорастително отношение най-благоприятни са порьозните дребнозърнести ръждивочервени пясъчници, особено когато не са плътни и хоризонтално разположени. Върху тях и андезитите на равни, полегати и наклонени терени са формирани предимно дълбоки излужени канелени почви.

От скалите, в инвентаризираната територия най-голям дял заемат андезитите, следвани от пясъчниците. При открити скални образувания се наблюдават процеси на напукване и изветряне, което от своя страна създава условия за натрупване на почвообразуващи продукти.

4. Климатични условия

Климатичните условия са решаващ фактор за горскорастителното райониране и за формирането на различни типове месторастения.

Според климатичната класификация на България, територията на ТП "ДЛС Ропотамо" се намира основно в Черноморската климатична подобласт и част в Странджанския климатичен район от южно българската климатична подобласт на Континентално - средиземноморската климатична област.

5. Почви

В почвено-географско отношение територията на ТП „ДЛС Ропотамо“ попада към две подзони от южнобългарската ксеротермална зона. Югозападна част на стопанството е в Странджанския район от южнобългарската подзона на канелените горски почви. Северната и източната части към Странджанско-Черноморския район от среднобългарската подзона на канелените горски почви и смолници.

В инвентаризираната територия не са се развили много различни почвени типове, което се дължи преди всичко на равнинния, слаборазчленен терен и малката денивелация на района. Влияние върху почвообразуването са оказали и акумулативната дейност на водните течения и растителните формации. Тук се срещат два основни почвени типа - канелени горски почви и наносни почви. Канелените горски почви са излужени в една или друга степен, а наносните почви в

повечето случаи са формиращи под въздействието на лонгозната растителност настанена върху тях – ненаситени алувиални почви.

6. Ерозия

Равнинният терен и малките превишения на територията на ТП „ДЛС Ропотамо“ не благоприятстват измиването на почвите от повърхностния воден отток, затова не се наблюдават масово активни ерозионни процеси. Върху инвентаризираната площ не са определени ерозионни месторастения, защото липсват ерозионни процеси.

Ерозия е установена на единични места по припечните брегове на Изворска река, но няма стопанско значение. Въпреки това не трябва да се пренебрегва правилното извеждане на сечите, което възпрепятства появяването и развитието на ерозия.

7. Растителност

Съгласно „Класификационната схема на типовете горски месторастения в Република България“ – 2011 г. инвентаризираната територия попадат в следните горскорастителни области със съответните подобласти:

- *Тракийска горскорастителна област* (Т), с подобласти *Горна Тракия* и *Варненско-Бургаско Черноморие*.

- *Южна крайгранична горскорастителна област* (Ю), подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори, с подобласти *Странджа* и *Странджанско Черноморие*.

Растителността е представена главно от благунови, благуново-церови, ясеново-брястови формации със спътници от полски клен, брекина, източен бук, източен горун и липа. Подлесът е представен предимно от мъждрян и келяв габър. Иглолистната растителност е представена изключително от култури черен бор, но се срещат и култури от кедър. Месторастенията са подходящи и за акациевите насаждения и култури.

Освен посочените дървесни видове, в района се срещат и следните храстови видове: глог, дрян, шипка, чашкодрян, смрадлика, къпина и други. Тревната покривка в горските комплекси е разнообразна: ягода, жълт и червен кантарион, бял равнец, мащерка, риган, мента, маточина и др.

7.1. Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори – Т-I (0-700 м н.в.)

7.1.1. Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори - Т-I-2 (0-500 м н.в.)

Естествената растителност заема повече от 88,0 % от площта на подпояса. Това са основно благуново-церови насаждения. Чистите благунови насаждения и смесените с преобладание на благун са 74,8%. На някои по-бедни месторастения има и слабопродуктивни насаждения от келяв габър (*Carpinus orientalis* Lam.). Повече от 80,0 % от горите в този подпояс са издънкови. Те имат различен растеж в зависимост от месторастенията, на които се срещат и производителността им варира от II до V бонитет. Семенните насаждения са предимно церови. В състава на повечето дъбови насаждения влизат единично или с по 1-2 десети много други дървесни видове – мъждрян (*Fraxinus ornus* L.), клен (*Acer campestre* L.), бряст (*Ulmus minor* Mill.) и др. Под склопа на естествените насаждения много храстови видове – глог (*Crataegus monogina* Jacq.), дрян (*Cornus mas* L.), шипката (*Rosa canina* L.) и други, са образували гъст подлес, който заема до 50-60 % от площите. Като подлес на места се явяват и келявият габър (*Carpinus orientalis* Lam.), мекишът (*Acer tataricum* L.) и мъждрянът (*Fraxinus ornus* L.). Наличният подлес затруднява появата на надежден подраст, а където го има, той е още в много млада възраст от 2 до 5 години и има височина не повече от 0,1-0,3 м.

От културите създадени в този подпояс, най-голямо участие имат черборовите култури – 3,4 %. Тук се намират и голяма част от акациевите култури и издънковите насаждения от акации (*Robinia pseudoacacia* L.). Производителността им е слаба и състоянието им е незадоволително – суховършат в една или друга степен. Срещат се и култури от сребролистна липа (*Tilia tomentosa* Moench.), полски ясен (*Fraxinus oxycarpa* Willd.), както и от червен дъб (*Quercus borealis maxima*).

И в този подпояс се срещат разнообразни тревни видове, повечето от които са лечебни растения. Примерно под склопа на насажденията може да се намери бадемолистна млечка (*Euphorbia amygdaloides* L.), котешка стъпка (*Clinopodium vulgare* L.), лечебен устрел (*Vincetoxicum hirundinaria* Medic.) по голите площи – червен кантарион (*Centaureum erythraea* Raf.), лечебна

звъника (*Hypericum perforatum* L.), риган (*Origanum vulgare* L.), овчарска торбичка (*Capsella bursa-pastoris* Med.), бял равнец (*Achillea millefolium* L.) и други. Повсеместно е разпространена смрадликата (*Cotinus coggygria* Scop.), която е индикатор на карбонати в почвите. Под режим за опазване и регулирано ползване от Закона за биологичното разнообразие са поставени редките видове, които могат да се срещнат тук – момкова сълза (*Polygonatum odoratum* Mill.), зайча сянка (*Asparagus officinalis* L.), обикновен челядник (*Echinops ritro* L.) и т.н.

7.2. Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори – Ю-I (0-800 м н.в.)

7.2.1. Подпояс на крайречните и лонгозни гори – Ю-I-1 (0-800 м н.в.)

Естествените насаждения заемат 100,0 % от площта на подпояса на крайречните гори. Те са представени от смесени насаждения от полски ясен (*Fraxinus oxycarpa* Willd.), бряст (*Ulmus minor* Mill.), благун (*Quercus frainetto* Ten.), габър (*Carpinus betulus* L.), клен (*Acer campestre* L.), дива круша (*Pirus communis* L.), цер (*Quercus cerris* L.) и черна елша (*Alnus glutinosa* Gaertn.) и по-рядко от чисти насаждения от същите дървесни видове. Производителността им е доста висока – преобладават насажденията от I и II бонитет. Дървостойките са с голяма гъстота (пълнота 0.7- 0.9), но благоприятните лесорастителни условия позволяват под склопа им да се фомира и гъст подлес от бряст (*Ulmus minor* Mill.), мекиш (*Acer tataricum* L.) и различни видове храсти – трънка (*Prunus spinosa* L.), глог (*Crataegus monogyna* Jacq.), черен бъз (*Sambucus nigra* L.), аморфа (*Amorpha fruticosa* L.) и т.н. Състоянието на естествените гори в този район е добро.

Крайречните гори в долината на реките Ропотамо и Дяволска се характеризират с широкото разпространение на лиани като бръшлян (*Hedera helix* L.), гърбач (*Periploca graeca* L.), скрипка (*Smilax exelsa* L.), повет (*Clematis vitalba* L.), дива лоза (*Vitis sylvestris* L.) и други.

Голямо е и разнообразието от тревни видове, които се срещат в тези гори. Това са по-влаголюбиви видове като лепката (*Galium aparine* L.), копривата (*Urtica dioica* L.), тревистия бъз (*Sambucus ebulus* L.), червената детелина (*Trifolium pratense* L.) и т.н., които се срещат повсеместно.

7.2.2. Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори – Ю-I-2а,2 (0-600 м н.в.)

Основните насаждения даващи облика на подпояса са дъбовете с издънков произход. С най-голямо разпространение са благуновите насаждения със и без преобладание (84,0 %), следвани от церовите (4,8 %). В подпояса има условия за естествено възобновяване и в повечето зрели насаждения има подраст в изобилие. Подрастът е от светлолюбиви видове дъб и е в много млада възраст и трябва непременно да се осветява, за да се запази. Естествената растителност по деретата е представена изключително от насаждения от полски ясен (*Fraxinus oxycarpa* Willd.) и бряст (*Ulmus minor* Mill.).

Основните култури създавани в миналото тук са иглолистни от черен бор (*Pinus nigra* Host.) Те са извън естествената им зона на разпространение и обикновено са смесени с издънкови дъбове. Страдат основно от суховършия и насекомни вредители, а са и най-засегнати от периодичните пожари в този район. Тук е залесявано и с Акация (*Robinia pseudoacacia* L.), тя е интродуциран вид и растежът ѝ в района е слаб. Най-младите култури създадени в този подпояс са от местните дъбове – цер (*Quercus cerris* L.) и благун (*Quercus frainetto* Ten.). Под склопа на насажденията се срещат храстови формации от дрян (*Cornus mas* L.), шипка (*Rosa canina* L.), глог (*Crataegus monogyna* Jacq.), трънка (*Prunus spinosa* L.) и други.

Тревните видове в този район са предимно сухоустойчиви и заемат голите площи и изредените места. По масово разпространение имат ветрогонът (*Eryngium campestre* L.), сребристият очиблец (*Potentilla argentea* L.), цикорията (*Cichorium intybus* L.), дебелецът (*Semprevivum leucanthum* Panc.), подрумичето (*Anthemis tinctoria* L.), бодливият залист (*Ruscus aculeatus* L.), червеното подбиче (*Teucrium chamaedrus* L.) и други.

8. Типове месторастения

Типът месторастение се разглежда като основна таксономична единица, образувала се под въздействие на климата, почвените и хидроложки условия за дадена област, местност, релефна част от терена. В този смисъл, горските типове месторастения са определени горски площи с относително еднакъв лесорастителен ефект. Техните граници се обуславят от относителната

еднородност на климатичните, почвените и релефни условия. Тези екологически условия обуславят и относителна еднородност в състава и продуктивността на дървесната растителност.

При относително еднородни климатични и хидроложки условия, типовете месторастения се определят главно на базата на характеристиките на почвата.

В териториалния обхват на ТП „ДЛС Ропотамо“ са определени и картирани 11 типа месторастения.

8.1 Кратка характеристика на типовете месторастения:

8.1.1. Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори – Т-1 (0-700 м. н.в.), Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори - Т-1-2 (0-500 м. н.в.)

Свежо до влажно, средно богато до богато, на канелена горска почва - СД 2,3 (55)

Това месторастение заема 80,8 ха (0,6 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 0,1 ха от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост. Установено е на равни и наклонени терени и понижения, на сенчести изложения и край доловете. Характеризира се със слабо каменливи, песъчливо-глинести, много дълбоки почви. Основната скала е андезит. Месторастенето е средно богато до богато, свежо до влажно и е едно от най-продуктивните в района.

Естествената растителност, която заема това богато месторастение е представена от чисти и смесени насаждения от блаун, габър, цер, ясен, клен, бряст и други широколистни, чиято продуктивност най-често от I до II бонитет.

Водещата стопанска дейност трябва да бъде насочена към запазване на съществуващата основна растителност и подобряване продуктивността на по пътя на подобряване на състава им чрез внасяне на брекина, скоруша, сребролистна липа, череша и други и правилно извеждане на сечите.

Свежо до сухо, на канелена горска обикновена почва – С-2,1 (56)

Това месторастение заема 364,1 ха (2,7 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 91,6 ха (1,9 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост. Формира се на обикновени канелени горски почви (Chromic Luvisols).

Почвите са средно дълбоки до дълбоки, слабо каменливи, с различно овлажняване. Механичният им състав е от глинесто-песъчлив до леко песъчливо-глинест в зависимост от стойностите на сумата от фракциите по-малки от 0.01 мм.

Резултатите от заложените почвени профили показват, че това месторастение се среща на най-различни изложения и наклони. Почвите са дълбоки, песъчливо-глинести слабо до средно каменливи. Основните скали са пясъчник и андезит. Тези условия определят месторастенето като средно богато, свежо до сухо.

Естествената растителност, която заема това месторастение е представена от смесени и издънкови насаждения от горун, блаун, цер, габър и други широколистни, с продуктивност най-често – III и IV бонитет. Създадени са и иглолистни култури върху тези месторастения, което е неправилно и за в бъдеще тук отново ще трябва да се настане местната естествена растителност.

В перспектива се предвижда запазване на съществуващата растителност, подобряване на продуктивността (II-III бонитет), чрез превръщане на издънковите насаждения в семенни, внасяне на спътници - брекина, скоруша, сребролистна липа и други и правилно извеждане на сечите.

Сухо, на канелена горска обикновена почва - В-1 (57)

Това месторастение заема 155,0 ха (1,1 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 31,9 ха (0,7 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост.

Това месторастение се среща на най-вече на припечни изложения. Почвите са плитки и плитки до средно дълбоки, песъчливо-глинести средно до силно каменливи. Основната скала е андезит. Тези условия определят месторастенето като бедно и сухо.

Сухо, на канелена горска обикновена почва и на обикновена смолница – С-1 (59)

Това месторастение заема 607,5 ха (4,4 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 259,4 ха (5,4 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост.

Изложенията са предимно припечни, а терените наклонени. Почвите са средно дълбоки до дълбоки, песъчливо-глинести, средно каменливи.

Основната растителност на това месторастение е от благун и цер, а така също брекина, скоруша, сребролистна липа и други. Неправилно са създадени и иглолистни култури от бял бор и черен бор извън естествената им зона на разпространение. В перспектива тяхната подмяна с местни естествено растящи видове е наложителна.

Естествените насаждения са както издънкови, така и семенни с продуктивност III и IV бонитет (основно IV). Те ще се стопанисват с цел повишаване на продуктивността им (III бонитет), при запазването и подобряване на съществуващия състав чрез извеждане на правилни възобновителни и отгледни сечи.

Средно богато до богато, свежо на излужена канелена горска почва CD-2 (141)

Това месторастение е разположено на равни и наклонени терени и понижения. Среща се предимно на сенчести изложения и край доловете. Характеризира се със слабо каменливи, песъчливо-глинести, дълбоки и много дълбоки почви. Основната скала е андезит.

Месторастенето е средно богато до богато, свежо и е едно от най-продуктивните в района.

Естествената растителност, която заема това богато месторастение е представена от чисти и смесени насаждения от горун, благун, габър, цер, ясен, клен, бряст и други широколистни, чиято продуктивност най-често от I до III бонитет.

Водещата стопанска дейност трябва да бъде насочена към запазване на съществуващата основна растителност и подобряване продуктивността на насаждения I и II бонитет.

Сухо, на излужена канелена горска почва и на обикновена смолница - Д-1 (147)

Това месторастение заема 2070,8 ха (15,0 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 1591,9 ха (33,3 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост.

Насажденията са с производителност от II до IV бонитет с преобладаващо участието на благун, зимен дъб, цер и др. Разпространено е предимно на равни терени и наклонени с припечна компонента. Формирано е върху пясъчник и андезит.

8.1.2. Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори – Ю-I (0-800 м. н.в.), Подпояс на крайречните и лонгозни гори - Ю-I-1 (0-800 м. н.в.)

Крайречно, свежо на алувиална почва - С-2 (92)

Това месторастение заема 138,9 ха (1,0 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 13,9 ха (0,3 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост.

Характеризира се с много дълбоки алувиални почви, некаменливи до слабо каменливи на равни терени. Основната скала е андезит. Насажденията, формирани на този тип месторастене са с лонгозен характер и участието на полски ясен, бряст, клен, цер летен дъб и други.

8.1.3. Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори – Ю-I-2а,2 (0-600 м. н.в.)

Свежо до влажно, на канелена горска обикновена почва – Д-2,3 (94)

Това месторастене заема 389,9 ха (2,8 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 52,7 ха (1,1 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост. Представителни за този тип месторастене е почвени профил №18 съответно в подотдел 274 „б“.

Това месторастене е разположено на равни и наклонени терени и понижения. Среща се предимно на сенчести изложения и край доловете. Характеризира се със слабо каменливи, песъчливо-глинести, много дълбоки почви. Основната скала е андезит. Месторастенето е богато, свежо до влажно и е едно от най-продуктивните в района.

Естествената растителност, която заема това богато месторастене е представена от чисти и смесени насаждения от горун, благуи, габър, цер, ясен, клен, бряст и други широколистни, чиято продуктивност най-често от I до III бонитет.

Водещата стопанска дейност трябва да бъде насочена към запазване на съществуващата основна растителност и подобряване продуктивността на насаждения I и II бонитет по пътя на подобряване на състава им чрез внасяне на брекина, скоруша, сребролистна липа, череша и други и правилно извеждане на сечите.

В оптималния бъдещ състав се предвижда максималното запазване на видовия състав на естествените насаждения. Очакваемата производителност е висока – I-II бонитет.

Свежо до сухо, на канелена горска обикновена почва - С-2,1 (95)

Това месторастене заема 6042,3 ха (43,9 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 1085,7 ха (22,7 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост. Представителни за този тип месторастене са почвени профили №№ 2; 4; 5-10; 13- 17, съответно в отдели и подотдели 455 “а”; 506“е”; 507“г”; 521-д; 514“б”; 248“б”; 310“б”; 332“ж”; 503“б”; 476“б”; 468“г”; 508“б”; 278“з“.

Резултатите от заложените почвени профили показват, че това месторастене се среща на различни изложения и наклони. Почвите са дълбоки, песъчливо-глинести слабо до средно каменливи. Основната скала е пясъчник и андезит. Тези условия определят месторастенето като средно богато, свежо до сухо.

В оптималния бъдещ състав ще се запазва до голяма степен сегашният видов състав на естествените дървостои, като съотношението в смесените насаждения ще се регулира в зависимост от подраста и здравословното им състояние. Иглолистните култури по възможност ще се ограничават, като на тяхно място ще се внасят широколистни видове и ще се наблегне на естествено срещащите се тук дъбове и техните спътници. Очакваемата производителност на подходящите дървостои ще е II-III бонитет.

Сухо, на канелена горска обикновена почва - В-1,2 (96)

Това месторастене заема 230,8 ха (1,7 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 28,4 ха (0,6 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост.

Това месторастене се среща на най-вече на припечни изложения. Почвите са плитки и плитки до средно дълбоки, песъчливо-глинести средно до силно каменливи. Основната скала е андезит. Тези условия определят месторастенето като бедно, сухо и сухо до свежо.

Сухо, на канелена горска обикновена почва - С-1 (98)

Това месторастение заема 3523,1 ха (25,6 %) от дървопроизводителната площ на инвентаризираната територия и 1546,2 ха (32,4 %) от дървопроизводителната площ на горската територия държавна собственост. Представителни за този тип месторастение са почвени профили №№ 1; 3; 11; 12, съответно в отдели и подотдели 351 "м"; 466 "в"; 322 "а"; 447 "г".

Изложенията са предимно припечни, а терените наклонени. Почвите са средно дълбоки до дълбоки, песъчливо-глинести, средно каменливи.

7.3. Месторастения, обособени върху нелесопригодни площи

Като самостоятелен интразонален тип горско месторастение **A-0,1 (152)** са обособени нелесопригодните площи с площ 33,5 ха, когато върху тях има растителност, т.е. те са активни суксесионни (средообразуващи) процеси. 18,3 ха от тези площи са горска територия, държавна собственост.

В заключение може да се каже, че 97,2 % от дървопроизводителната площ на стопанството се заемат от средно богати и богати месторастения, което е една много добра основа за развитието на високопродуктивно, интензивно, с високи материални добиви горско стопанство.

9. Почвена ерозия и борбата с нея

Активни ерозионни процеси в района на стопанството не се наблюдават. По тази причина, през изминалия период специални противоерозионни мероприятия не са извършвани. Противоерозинна роля са изиграли изпълнените залесявания.

10. Странични ползвания

На територията на ТП "ДЛС Ропотамо" не се предвижда добив на конкретни количества гъби, билки и горски плодове, защото от една страна няма масови находища от тях, а от друга страна развитието и плодородието им зависи от годишните промени на климатичните условия, особеностите на растителната среда, антропогенните фактори и други.

Предвижда се средногодишно да се добива 50 тона сено за обезпечаване на дивеча с храна през есенно – зимния период.

Ползването на недървесните горски продукти, когато представлява стопанска дейност, се извършва, само ако е предвидено в утвърден горскостопански план съгласно чл. 117, ал 2, а когато не представлява стопанска дейност, се извършва безвъзмездно и свободно съгласно чл. 119, ал 2 от Закона за горите.

11. Защитени природни обекти

В района на държавно ловно стопанство "Ропотамо", съгласно протокола за категоризация на горите и земите от горския фонд са обособени следните защитени обекти:

- 1) **Природна забележителност "Маслен нос"** – обявена със заповед №4051/29.12.1973 година на МГТП с обща незалесена площ 19.7 ха.
- 2) **Природна забележителност "Калето – Змейова къща"** – обявена със заповед №4051/29.12.1973 година на МГТП с обща площ 19.8 ха, от която залесена – 18.1 ха и незалесена 1.7 ха.
- 3) **Буферна зона около резерват "Ропотамо"** – обявена със заповед № 318/07.05.1992 година на МОС с обща площ 626.2 ха, от която залесена – 525.2 ха и незалесена 101.0 ха.

12. Характеристика на територията стопанисвана от ТП „ДЛС Ропотамо“

При настоящата горско-административна структура ТП "ДЛС Ропотамо" е териториално поделение на Югоизточното държавно предприятие – гр. Сливен и е в района на дейност на Регионална дирекция по горите – гр. Бургас.

Общата площ на **горските територии държавна собственост** в ТП „Държавно ловно стопанство Ропотамо“ към 01.01.2022 година е **5223,1 ха**

13. Стопански класове на площта за инвентаризация

В териториалния обхват на ТП „ДЛС Ропотамо“ при инвентаризацията през 2022 г.

обособени 8 стопански класа.

Горските територии със защитни и специални функции са определени като такива, съгласно изискванията на Закона за горите, Закона за защитените територии, Закона за биологичното разнообразие и Наредба № 18/7.10.2015 г. за Инвентаризация в горските територии.

За горите със защитни или специални функции, за цялата площ на ловното стопанство са обособени условни стопански класове, съобразно биологичните особености на дървесните видове, производителността на насажденията и типовете месторастения. За тези гори, приоритетни пред стопанските цели за производство и добив на дървесина, са поставени целите на стопанисване, свързани със специалното им предназначение – опазване на биологичното разнообразие, водохранилищата, почвозащитните, рекреационните и други защитни функции.

Според преобладаващото им функционално предназначение, всички залесени **горски територии, държавна собственост са със специални функции.**

Стопански клас **Иглолистни Култури** – в предходното устройство е бил обособен като ИКЧБ – Иглолистни култури от черен бор. Поради силно влошеното здравословно състояние от абиотични и биотични фактори са проведени санитарни и принудителни лесовъдски намеси, което е причина за намаляване на площта.

Стопански клас **Дъбов Средно и Нискобонитетен** – намалява площта му спрямо предходното устройство. Към този стопански клас са добавени всички издънкови насаждения с преобладание на полски ясен и бряст, които в предходното устройство са били причислени към стопанските класове Смесен Високобонитетен за превръщане и Смесен Средно и Нискобонитетен за превръщане.

Стопански клас **Благунов Високобонитетен за превръщане** – значително се намалява площта му спрямо предходното устройство. Голяма част от насажденията преминават в стопански клас Благунов Средно и Нискобонитетен за превръщане. Това са основно насаждения, които не отговарят на характеристиките за високобонитетни, с влошено санитарно състояние и отчетени масови нападения от Дъбова дантелена дървеница - *Corythucha arcuata* (Say, 1832) (Heteroptera: Tingidae), както и съпътстващите ги леки и средни повреди от съхнения и суховършия.

Стопански клас **Благунов Средно и Нискобонитетен за превръщане** – голяма част от насажденията с влошено санитарно състояние отнесените към Благунов високобонитетен за превръщане в предходното устройство, сега при инвентаризацията през 2022 г. преминават към Благуновия Средно и нискобонитетен за превръщане.

Стопански клас **Церов за превръщане** – запазва характеристиките на стопанския клас ЦП от предходното устройство, като при инвентаризацията се увеличава площта му, на база актуалните таксационни показатели на насажденията.

Стопански клас **Смесен Средно и Нискобонитетен за превръщане** – запазва характеристиките си от предишното устройство. Към стопанския клас са причислени и високобонитетни насаждения отговарящи на характеристиките за СмВП, но поради недостатъчната си площ са включени тук. Изключени са издънкови насаждения с преобладание на полски ясен и бряст, които при предходното устройство също са били отнесени към СмСрНП.

Разформирован е стопански клас **Смесен Високобонитетен за Превръщане**, поради недостатъчна площ за формиране на стопански клас. Насажденията с характеристиките на СмВП от предходното устройство са отнесени към СмСрНП.

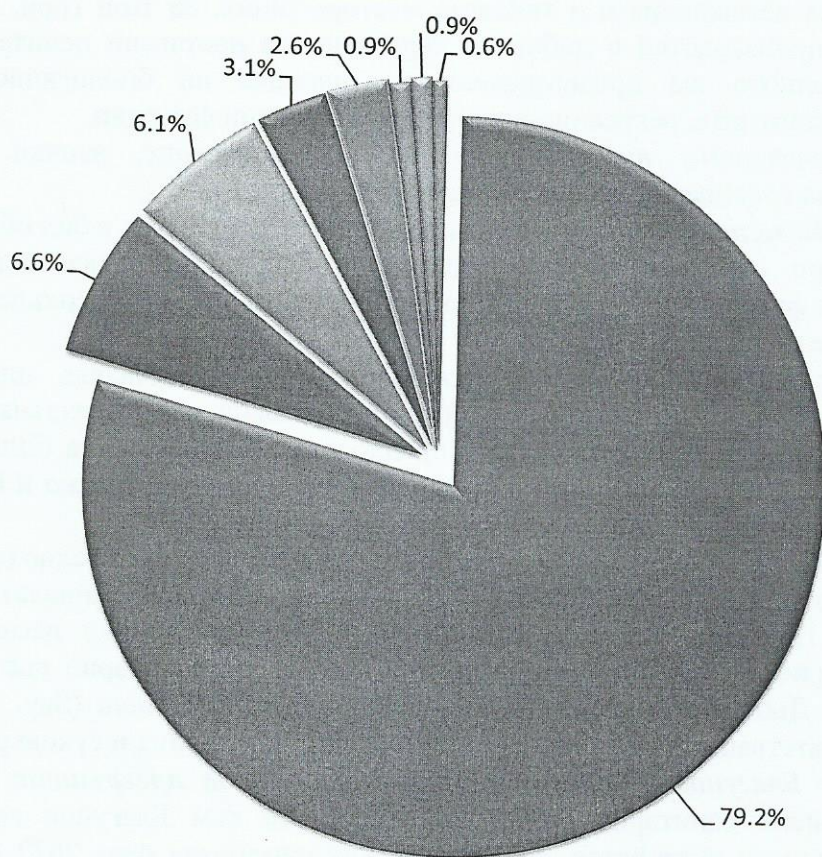
Стопанския клас **Акациев** намаля площта си, заради промяна съотношението на видовия състав при провеждане на лесовъдски мероприятия през предходния ревизионен период.

Стопански клас **Нискостъблен** – включва насаждения от обособените при устройството от 2012 г., Нискостъблен и Келявгабъров стопански класове.

При настоящата инвентаризация отпада стопански клас **Келявгабъров**. Насажденията съставени от келяв габър и/или мъждрян, при настоящото устройство се причисляват към стопански клас – Нискостъблен.

Диаграма № 1

Разпределение на залесената площ по стопански класове в проценти

- Благунов Средно и Нискобонитетен за Превръщане - 79,2 %
- Дъбов Средно и Нискобонитетен – 6,6 %
- Смесен Средно и Нискобонитетен за Превръщане - 6,1 %
- Благунов Вискобонитетен за Превръщане - 3,1 %
- Церов за Превръщане – 2,6 %
- Иглолистни Култури – 0,9 %
- Нискостъблен – 0,9 %
- Акациев – 0,6 %

13. Еколого-икономически ефект от горскостопанското планиране

Мероприятията предвидени в този план имат за цел да подобряват състоянието и повишат продуктивността и другите полезни функции на гората. Разработването на плана на типологична основа и установяването на площите на отделните местораствения, дават възможност съобразно целевия състав на местораственията, най-ефективно да се използва потенциалното почвено плодородие. Това ще се постигне чрез изпълнение на предвидените в насажденията и културите лесовъдски системи (възобновителни, отгледни сечи), както и на предвидените залесявания.